

עברו 20 שנה מאז פטירתו של דוד בן גוריון

"ההשתחררות מגלות גשמית קלה בימינו — מספיקה לכך עליה לארץ. אך לא בנקל משתחררים מגלות נפשית, מוסרית, זו לא ניתנת על-ידי תמורה חיצונית, על-ידי מעבר מארץ לארץ, אלא באה מבפנים, מתוך מאמץ נפשי, מחשבתי ומוסרי רב, שלא כל אחד מוכשר לו".

*** ימי *הולדת ***

- 28.11 דמה זולטי
אורלי בו-צבי (נכדה)
- 1.12 יורם בו-חיים
- 2.12 איתמר כהן (נכד מ' כהן)
- 4.12 מעין פלמה
אבדי גליה

 *** מ ז ל ט ו ב ***
 ** לאריה **
 ** המטפל של החלתון **
 ** להולדת ה ב ו **
 *** ר ו ב א ו ש ר ***

*** ימי *אכישואיו ***

- 30.11 אסנת ודרור אגמון

אופניים
 על יד המכבסה, עומדים אופניים
 עזובים כבר חודשיים.
 אם אף אחד לא יקח אותם תוך שבוע,
 הם יילקחו עבור "נזקקים".

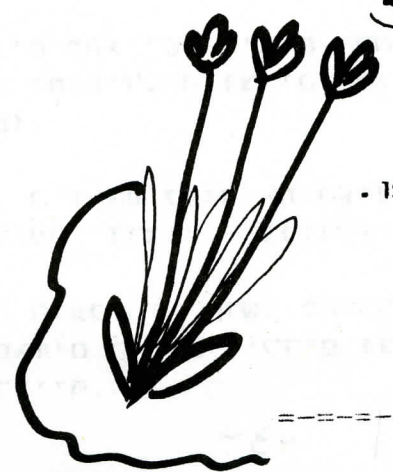
לבוני וארי
 שהתחתנו באנגליה.

בוני - נמצאת איתנו בקיבוץ שנה וחצי.
 עבדה לאורך כל התקופה במטבח.

ארי - חייל מאומץ בקיבוץ, לפני כן היה באולפון.

החברה מוזמנת להרים כוס לחיים
 לזוג החדש.

ביום שישי 3.12.93
 במועדון ב-21°

מה נשמע ?

* לא יאומן - אפילו זו שילון שיתף פעולה עם מהס
מדר ביום ראשון. וסידר הפסקת חשמל בערוץ 2, כדי
שנוכל להשתתף באסיפה בלי התלכטות מיותרת.
מבחינה אודיאו-ויזואלית ההעברה לשטח הקטן בהחלט
שיפרה את הקליטה בבית, ודרבנה את הדוברים להסתרק...

- * גדולים וקטנים עמדו ליד דלתות הזכוכית בשבת ועקבו בעניין אחרי ריצוף המרפסת בדגמים גימטריים, בהשגחתו הצמודה של מרקי, שחישב את הדגם כך, שבמרכז יוצר "לוח-שחמט". העבודה המעשית בוצעה על ידי 'בני הדודים'.
- * בכלל, סביבת חדר האוכל שקקה חיים ושבוע. צעירינו, מסורבי ההעברה לחדרי הנעורים למדו מהטלוויזיה. הקימו "אוהל מחאה" לצדי מגרש החנייה, ובו ניסו להסביר, בכתב ובעל-פה, את רגשותיהם. השאלה היא, כמובן, אם ההתעסקות בכגון אלה, ביום לימודים רגיל, מוכיחה דווקא את הבגרות הדרושה להצדיק את עמדתם.
- * הורים וסבים לבני כיתה ב' עברו חוויה מרנינה לפני שבוע, כשנענו להזמנה מב"ס 'מבוא הגליל' להשתתף בטקס תחילת לימודי התורה. הטקס מתקיים בבית הכנסת הנאה של המשק, ולטעמי גולת הכותרת היתה בהסבריו של אברהם אדרת, (שעדיין לא נס ליחו) על תולדות שלושת ספרי התורה והשומרים בארון הקודש. העטיפות לספרי התנ"ך של הקטנים נתפרו וקושטו ב"וילג'".
- * רבים וטובים קראו את תודתו של ברני דיוויס בלוח האלקטרוני - ולא הבינו. תודה עבור האירוח, דבר אחד. אבל מה בדבר התקווה ש"בכל זאת הפרויקט ייצא אל הפועל"? בחוג מכרי הקרובים לא היתה תשובה - עד שהלכתי למרכזי המשק שלנו ושם נאמר לי מפי שניהם: מדובר בהקמת מלון ברמה גבוהה בפארק. אבל אחרי בדיקה, החליטו מוסדות המשק ל א להכנס לפרויקט כרגע.
- * בשבת בבוקר עלה לתורה "בר-מצווה" יוצא דופן במקצת. בנוכחות משפחתו, שהגיעה במיוחד מארה"ב, עבר את הטקס תלמיד אולפן בו 18+ שהביע את רצונו למלא את מה שהחסיר בגיל מוקדם יותר. תלמידי (ובעיקר תלמידות) האולפן, בעידוד המורות והמדריכים, הכינו טקס יפה, ואחריו קידוש כנהוג. נקווה לקבל תאור מדויק יותר ממורות האולפן.
- * שוב זכו 'הקיבוצניקים מהצפון' בחידון "פרסטו" ונחשבים עכשיו אלופי הארץ! גם כאן אנחנו מקווים לקבל תאור מפורט יותר מבעל השמחה.
- * בהתפעלות שמענו שפיליס ק. סיימה בהצלחה את לימודי תואר ראשון, והיא עכשיו B.Sc. היא אומרת שהיא מתכוונת להמשיך להתמחות, ושוב - נקווה לידע אתכם בפרטים בעתיד.
- * הבוצת בנים מתגייסת בימים אלה. ובתקופה זו של שינויים והתלכטות, נאחל להם שרות שקט ומועיל. היוצאים הם: בועז נאי, איתי בו-זאב, וגלעד הנדל (הבן של מרים).
- * לנואית, היוצאת לתור את העולם - ברכות לדרך החדשה (ואת יודעת שצריך לשמור על קשר עם "דברי" - נכון?)
- * לאחרונה פועל חוג חדש, בהדרכתה של צביה כץ - חוג תנועה לגיל הרך. פעם בשבוע נפגשים הורים וילדים (בעיקר מהגנזן. אבל אפשר גם יותר צעירים) ומבלים יחד בכיף.

בטחון-

הנמר התעורר: סוף-סוף

אחרי ה"נמר ג'" האחרון, אנגה ביקשה ממני לכתוב קצת על התרגיל. לכן החלטתי לעשות זאת וגם להוסיף כמה מילים על הבטחון במשק.

השנה, "נמר-ג'" היה קצת שונה משנים קודמות. הפעלנו את המפקדה החדשה, את המוקד ואולפן השידור (מה שנקרא מרכז תקשורת וביטחון) בפעם הראשונה. למדנו כמה דברים מהצד הטכני שלא היו בסדר. למשל ניסינו לעקוף את כל התחנות ולשדר מידע חי לחברים עפ"י דיווחים שונים מהשטח. בחלק מהזמן הצלחנו במשימה ובחלק לא. הצוות הטכני כבר התחיל לטפל בבעיות והם מבטיחים לנו שיפור במערכת כפעם הבאה. אני מקווה שאנשים הקשיבו להדסה זהכינו כוס תה ונהנו מההגשה.

דבר שני, תירגלנו את צוות המרפאה. הפעם ד"ר ג'ים שלום ושושי יחד עם החובשים, טיפלו בנפגעי שטח. כולל הכנסת עירוי. אני חייב לציין שעבודתם היתה טובה וברמה.

בסה"כ, התרגיל היה מוצלח מאוד. שיתפנו הרבה חברים בתפקידים חדשים וזה רק לטובתנו שעוד חברים יכולים למלא תפקידים אלה. ניתן לומר, שמודעות החברים עלתה בשנים האחרונות וההשתתפות בתרגיל היתה יחסית גבוהה. אני בכל זאת מנסה לחשוב על שינויים ושיפורים במערכת הביטחון שלנו.

ועכשיו לביטחון המשק

במשמר הגבול ישנה מגמה להעלות את המשרה למשרה מלאה במשקים. אני רואה את זה בחיוב מכמה סיבות. איש הביטחון של המשק צריך להיות עם יד על הדופק כל הזמן. הוא צריך לטפל בכל המצבים שבין גניבות, שומר שדות, אירגון ההגנה של הישוב ומטווחים לחברים, כולל חלוקת נשק אזרחי, משטרה, צה"ל, כולל הניירת שיש למלא. לא תאמינו כמה טפסים יש למלא במסגרת העבודה. זה מראה שמג"ב בנוי רק על ניירת. בנוסף לזה, יש גם צורך בטיפול ואחזקת מקלטים ומחסן חירום. ועכשיו אני אחראי גם על סידור תורנויות השמירה.

נכון להיום, מסתובבים במשק כ-8 אנשים חמושים באקדחים (DEPUTY SHERIFF) וזה נותן פתרון מהיר במקרה שקורה משהו. אם ישנם עוד אנשים שמעוניינים לשאת אקדחים עליהם בכל שעות היום, הם מוזמנים לפנות אלי. כל מי שרוצה להצטרף לרשימה "יוצא אקדחים" של המשק, מוזמן לבוא למלא טפסים. אני מנסה להחליף ולחדש את כל האקדחים שלנו כל הזמן כדי להביא את כל הכלים לאותה רמה.

תגובה למכתב שהגיע ממרחקים

אנו רוצות למחות בכל תוקף על פירסום מכתבה של מוירה גרינגברג ב"דברי-הכפר" מיום 19.11.93.

1. העובדות עליהן מתבססת מוירה במכתבה מסולפות. יציאתו של ליבה ופרנקה לא נגרמה כתוצאה מהחלטה של החברה ל"העלים אותו".
2. תוכן המכתב לא הובא לידיעת חברי ועדת הגיל-הרד לפני פירסומו. מכיוון שניתן להסיק מהמכתב שהוא בא לבקר את תיפקוד הועדה, היה מקום להראותו לנו כדי שנוכל להגיב בעוד מועד.
3. נשאלת השאלה: האם "דברי-הכפר" הוא הערוץ הנכון, לאנשים שכבר לא גרים בקיבוץ, להבעת ביקורת על דברים שקורים בחברתנו?
על החתום:
נציגות מועדת ה"גיל-הרד"

חפגש בחוועדון

ביום ו' 26.11.93 בשעה 21:15
תחילים פגישה במועדון עם

ד"ר גברוש נחושתו
חבר קיבוץ יזרעאל

שישוחח איתנו בנושא:

"יחסים חברתיים-קהילתיים בקיבוץ"

גברוש, מוסמך בעבודה סוציאלית MA PhD
מאוניברסיטת חיפה ו-LITRECHT (NEDERLAND)
והינו מומחה ביחסים בין גילאים בקיבוץ.
חשוב שתהיה נציגות מכל שכבות החברה.
אז בואו לשיחה חשובה ומעניינת!
כיבוד יוגש מהשעה 20:30.

"עם הספר"

במשך דורות רבים קראו לנו "עם הספר". אמנם הספר היה, במקורו, ספר אחד ויחיד, אבל במרוצת הזמן המושג "עם הספר" נהפך לשם לוואי לעם היהודי. יהודים קראו ספרים, פשוטו כמשמעו. אבל לא היום. היום, "עם הספר" הוא שם של חנות ספרים קטנה ברחוב אלנבי שבתל-אביב. וזהו!

בקיצור, אני רוצה להבטיח לספרנינו היקרים תעסוקה מלאה בעתיד ואני גם רוצה שהכל יעלה על דף אחד בעלוננו. כאשר נפתח הערוץ השני, וכמו כן לא אכתוב כאן מה שאמרתי לעצמי אז, קראתי לשמחתי הרבה מאמר בנדון במוסף השבועי ("ספרים") בעיתון "הארץ", שנכתב על ידי מיכאל הנדלזלץ. עורך המוסף, אני רוצה שכל חושבי כפר-הנשיא יקראו אותו, אבל מיד! אני מצרף כאן את המאמר והיות ומדובר שם על "תקווה", ברצוני להוסיף שורה אחת משיר שנכתב על ידי משורר אנגלי לפני כ-300 שנים:

"התקווה נובעת לנצח בתוך לבב אנוש" - (תרגום חופשי)

משה בו-חיים

ימי התקווה הגדולה של הספר

לעומת הספר הישן והטוב: הרי לא נוספו לנו שעות ביממה, ושני הערוצים מתחרים על אותן שעות ומשדרים במקביל. כאן בולטת ארעיות הערוץ על נצחיות הספר. כי אתה הרי יכול לראות תוכנית אחת בערוץ אחד בזמן נתון. אם לא ראית את התוכנית בזמן שהיא משודרת (כי ראית אחרת בערוץ האחר), הרי לגביך היא כבר לא קיימת. נכון, אתה יכול להקליט בוידאו ולראות אחר כך, אבל אז זה יהיה על חשבון תוכנית אחרת שתשודר באותו זמן.

אם אתה קורא ספר אחד במשך זמן מסוים ונודע לך שיצא עוד ספר והוא כבר הגיע לידך - אתה מסיים את הספר הראשון בנחת, ופונה ביישוב דעת אל הספר השני, שמחכה לך בסבלנות ולא חולף על גלי האתר ונעלם. שלא לדבר על כך שאת הספר אתה יכול לקרוא בכל מקום שהוא, בזמן שלך, לא מול שום מרקע, ללא תלות בתקניות המכשיר, זמינות החשמל וזמן השידור שמישהו בקשת רשת קבע לך. הרי רק מעלות יש לספר על פני הערוצים. הרביעיות החדשה מזכירה מאוד את אותו חמור מן המעשייה הישנה, שהעמידו לפניו שתי ערמות אוכל, באחת שחת ובשנייה חציר. החמור, שלא ידע במה לבחור, מת בסופו של דבר מרעב. ואתה, צופה טלוויזיה יקר מול מבוכת הערוצים, אל תגווע ברעב אינטלקטואלי בעוד שהבוהן שלך מתייבלת בהעברת הערוצים. שלח את היד שלא אווזות בשלש אל המדף, קח את הספר, הרטב את הבוהן העייפה מהעברת הערוצים והעבר בנחת את הדף.

הערוץ השני פרץ לחיינו בשבוע שעבר, והפגין - מעבר לגיוון ושפע הכישרון והתקווה הגדולה לחיים רבי-ערוציים - יכולת מרשימה של התייחסות עצמית. לא היתה כמעט תוכנית חדשה שלא התייחסה לעצמה ולעובדה שהיא משודרת בערוץ החדש: התייחסות עצמית היא, בדרך כלל, סימן לאמנויות השרויות בתהליך ניוון, כשלא נותר להן נושא לענות בו אלא הן עצמן. אבל אנחנו, כמובן, נמשיך לקוות.

באחת מאותן התייחסויות עצמיות ראיון לרון לונדון את ד"ר יריב בן אליעזר, שהופיע על המסך בתפקיד כפול: מומחה לתקשורת המונים ונכדו של דוד בן גוריון, שבגללו התאחזה חדירת הטלוויזיה לחיינו בכמה שנים טובות. בן אליעזר הסביר כי בן גוריון חשש שהטלוויזיה תרחיק את עם הספר מהספר וקבע שהחשש היה מוצדק - אכן, אנשים קוראים היום פחות.

אם כך - וזה נושא שעדיין לא נידון בתוכניות הערוץ השני, אבל אל נאכזר תקווה - מה תהיה השפעת הערוץ השני על קריאת הספרים? האם אנחנו בהמשכו של אותו תהליך המנבא את סופו של הספר? הרי רק טבעי להניח שאם קראנו פחות עם חדירת הטלוויזיה לחיינו, נקרא עוד פחות כשיש לנו לא ערוץ אחד אלא שניים?

לא בהכרח. ייתכן שדווקא בערוץ הנוסף גלומה תקווה גדולה לספר, כי התחרות שלו איננה עם הספר, אלא עם הערוץ הראשון. עניין טלוויזיוני פנימי, וכששניים רבים הרי זה ידוע שהשלישי זוכה.

הנה, למשל אחת המגרעות של הטלוויזיה הרבי-ערוצית,

מצב המקלטים:

כל המקלטים כמשק נמצאים יחסית במצב סביר יבשים ותקינים, מלבד מקלט אחד שיצא משימוש (עד שנקבל כסף מהמועצה בתקציב '94). בשנת התקציב '94 אני מתכוון לצבוע את המקלטים, לתקן דלתות ולשפר דרכי גישה לפי הצורך.

הרבה מקלטים הפכו לדו-שימושיים, כדי לעזור לחברים למצוא מיקום לתחביביהם וזאת בתנאי שהחבר שומר על המקלט.

ג'יפ ביטחון:

המשק בסיוע המועצה, הנה ג'יפ לביטחון בלבד. הג'יפ כרגע במצב ציוד (העלאת מטענים - ע"פ אבו-שושן) ואני מקווה שעד סוף השנה האזרחית הנוכחית, הוא יהיה מוכן לנסיעות.

מרכז תקשורת וביטחון:

ייפתח בקרוב בפתיחה חגיגית בהשתתפות ראש המועצה, הקב"ט ואנשי מג"ב. הציבור כולו יוזמן לארוע. פרטים בהמשך.

"מתמידים":

למי שלא יודע, יובל ג'קסון, חיים בסו ומרדכי בן-נתן, התגייסו לסיירת "מתמידים" ומקדישים לפעילות של הסיירת הרבה משעות הפנאי שלהם. כל מי שמעוניין להצטרף, מוזמן לפנות אלי.

טוני

בר מצווה

בשבת האחרונה הפעיל האולפן את כישוריו בארגון מסיבות, לארגון מסיבת בר-מצווה לחברים איזה וינוגרד.

איזה בו ה-18, החליט לפני חודשים לחגוג את בר-המצווה שלו בישראל. וכך, בעזרתם של שמחה, אריק ארנברג, הוריו המאמצים רחל והרבי ג'קסון, פט בו-זאב, לאה כץ ועוד מספר רב של קיבוצניקים ותלמידי אולפן, ובמאמץ לימודי לא קטן, הוא הגיע למטרה.

הוריו של איזה, ג'ניס ולני וינגרדאד, טסו לישראל מקליפורניה יום לפני האירוע כדי להשתתף בעליה לתורה, ובני משפחתו הגיעו מכל קצוות הארץ.

הוקמה ועדה של תלמידי אולפן בראשות נוני קינס, שריכזה את האירוע, ויחד עם גב' בו-זאב וגב' כץ, אירגנה את קבלת הפנים.

מר ארנברג ומר כהן ניהלו את התפילות.

כמובן שאיזה התרגש. ומי שישב בשורה האחרונה היה צריך להתאמץ כדי לשמוע אותו. אבל בסופו של דבר, חיוך רחב עלה על פניו וכולם זרקו עליו סוכריות.

בתום התפילות, היה לוח-חתימות (SIGNING BOARD), עוגה נהדרת בצורת ספר-תורה שהוכנה ע"י מרים כהן, דברי מתיקה ובוהוריים.

בערב האולפן אירגן מסיבה בפאב.

היה זה אירוע משמח וכל חבריו של איזה התגאו בו מאד.

או

בשם קבוצת התלמידים המארגנת

לא שחור ולא לבן

מיקי היקר, אחד הדברים המאפיינים את כפר-הנשיא, הוא הקשר בין אדם לחברו. דבר שחוצה גיל, מין וצבע, למרות שיש כהנה וכהנה ולא כל אחד וכל דבר שחור או לבן.

אומרים עלינו, שלמרות שאין לנו כסף או כשרונות מבריקים, אנחנו אנשים נחמדים. אנו גם מבורכים בהמון בנים/ות שחוזרים הביתה ותוקעים את יתדם במקום זה, בו בזמן שבמשקים אחרים אין חתונות, אין ילודה, לפעמים אני שואלת את עצמי, מה לכל הרוחות מושר אותם חזרה, כאשר לא מעט זוגות נכנסים לדירות 48 או 54 מטר עם ילד אחד או שניים. כאשר עברנו אנחנו ללינה משפחתית, בנינו דירות של 48 מטר וחשבנו שקיבלנו ארמון. כיום יודעים שבמוקדם ולא כל כך במאוחר, יבנו דירות חדשות וירחיבו קיימות; ובצדק, לא יעלה על הדעת שיסתפקו ב-48 מטר. כך צריך להיות. כל דור והנורמות שלו, כל דור והצרכים שלו.

אינני רוצה לשעמם אותך בסיפורי סבתא ובטוחה אני שכל חבר שטרם קיבל מזגן, טלוויזיה, מקרר גדול - לא יצטרך לחכות עד גיל 50 או 60. וכך צריך להיות. לא כל אחד צריך לגור באוהל או צריך 3 שנים ויותר, או לקבל מים זורמים בביתו רק כאשר ילדו השלישי בו חצי שנה.

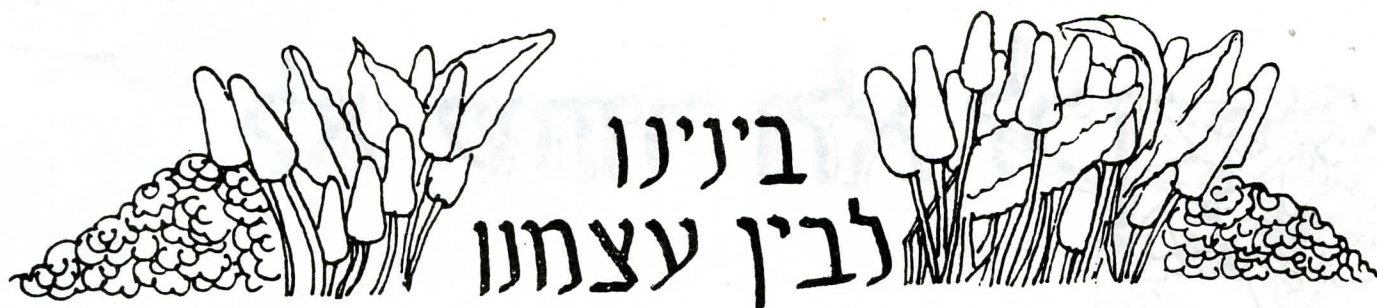
אבל כל זה היה בהחלטת ה"משק". מי הוא ה"משק", מיקי. המשק הוא אנחנו ואתם וכל מי שהתקבל לחברות, לא מאפיה של וותיקים. אגב, מי זה ותיק, אדם בן 50, 60, 70. הבן הבכור שלנו, של כפר-הנשיא, יהיה 50 בשנה הבאה והוא כבר סבא. כך, שמי שלוקח חלק באחריות הקולקטיבית, הוא ה"הם וה"משק". כאשר אנחנו היינו בגילך (אלוהים, כמה משעמם) היו דברים דחופים וחשובים יותר, ולא יכולנו להקל על הנוחיות והבריאות של עצמנו, עד שסוף סוף הגענו עד הלום. יש מזגן, יש מקרר, יש טלוויזיה ובודאי לא יעלה על הדעת שהדור הנוכחי יחכה זמן כל כך רב.

כל מה שקיבלנו בעבר, בהווה ומה שנקבל בעתיד, הוא בהחלטת ה"משק", בהחלטת כל אדם שיש לו זכות בחירה והיום גם קול בקלפי. לטוב או לרע, לשביעות רצון או לא.

כל דור והצרכים שלו. אינני בטוחה אם יש לך מושג מה הם צרכיו של אדם בגיל המבוגר. כאשר אתה, אשתך וילדיך עוברים על ידי, המראה מעלה חיוך על שפתיי וחום בלבי. אני מאחלת לך, שייוולדו לך עוד הרבה ילדים, שתזכה להמון נכדים ונינים, ושהדורות הבאים לא יזרקו אותך מדירתך המרווחת (אולי עד אז בדירתך יהי 33 מטר לכל נפש) כך שיהיה לך מקום לשכן את נכדיך אם יתמזל מזלך וישארו בקיבוץ, או לארח את בניך ובני בניך, אם גורלם יהיה מחוץ למקום. שתוכל להשאר במקום בו גידלת אותם, מקום ספוג זכרונות מכל הסוגים, מקום ומיקום שהתרגלת אליהם.

התקופה הקשה של ביסוס ובניית הקיבוץ, השאירה את אותותיה על מייסדי המקום, ולצערי, רוב הנפטרים לא זכו להגיע לגיל 70. אני מקווה שהתנאים המשופרים יעזרו גם לאריכות ימים של הממשיכים.

חברה נמדדת ביחסה לזקניה. יחס זה הוא תוצאה של חינוך ותרבות, שמצליחים או לא, להעביר לבאים אחריה ואם החברה מזלזלת, מתאכזרת או פונה עודף לזקניה, אזי נכשלה במטרתה העיקרית - העברת המסר.

בנינו לבין עצמנו

מאבק על דירות או מלחמת דורות

יש כיבוצים, שבהם הפער בין הדורות הגיע למאבק גלוי שמלווה בחוסר הבנה, בזלזול, ובאי נכונות לחיות וליצור ביחד. לבנות מרקם חברתי חי ותוסס דורש עמל של שנים, אולם להרוס מרקם חברתי - ולו החזק והיציב ביותר - זה ענין של זמן מועט ביותר. כל הנחוץ הוא שני דגל נים שיניפו דגלים שעליהם חרותות סיסמאות כגון: "הלאה הקיפוח של הדור הצעיר", "אל תשליכנו לעת זקנה", "אבד הכלח על דור המייסדים", או "דור פזיז ובלתי מתחשב אינו דור המשך", והיצרים יתלבנו.

התמזל מזלו של כיבוץ זה, שעד עכשיו אבות ובנים הצליחו למצוא את עמק השווה בדרישות, למרות שבלי ספק יש כאלה שהופחו. העובדה שמוסדות כיבוצנו לא סיפקו מצרכים שהיו צריכים להיות קניין הכלל, היא מצערת, בלשון של המעטה, אבל לא נבעה מאפליה נגד מגזר זה או שכבה גילאית זאת. ברוב המקרים, הקיפוח נעוץ היה באי יכלתו הכלכלית של הכיבוץ לעמוד בדרישות החומדיות שהלכו והתרבו, כשהתחלנו להשתדל להידמות ל"חברה נורמלית" בדמת-השרון, הרצליה פיתוח וסביון. הנכונות לאמץ את המדיניות של "מי שיכול להשיג שירות לוו", שמאפיינת את הצעת ועדת החברה להרחבת דירות באופן פרטי-פרטיזני, גרמה במשך השנים ליחס ציני שניתן לכנות אותו כפראפראזה לדבריו של הסופר ג'ורג' אורוול "כל החברים שווים, אבל יש ששווים יותר". ולא העזנו מתור פחד להתמודד עם השאלה הקיומית: מה הם הערכים/עקרונות שלפיהם נחיה בחברה זו שהיא איננה חברה קפיטליסטית, שבה החזק שורד ולעזאזל עם החלש. מתוך השלמה עם הסחף החברתי האנטי-כיבוצי, הגענו למצב שבו חברים מוציאים כסף על תיקוני דירות וצביעתן, על ביטוח לנסיעות לחו"ל, ולא רחוק היום שבו מי שיגש להצגה/קונצרט באולם דדו, יצטרך לשלם (תחילה סכום סמלי). היות וכל מה שיעשה כיבוצניק נחשב כ"כיבוצי" (קשה לדעת אם אונס, שימוש בסמים וגניבות הם "אין" או "אאוט") אפשר לדבר בשלוות נפש על תשלום לבנים עבור עבודה, יחד עם נכונות להעניק זכות לקבל דמי לימוד, מבלי לשאול מה חובות אותם הבנים. בתקופה בה רצו, ואולי עוד ירצו, להפריט ארוחות בחדר-האכל, ולשלם עבור שעות נוספות במפעלים או תורנויות, העמדה המוצהרת היא, "מגיע לי" ואין רבים ששואלים "מה אוכל לעשות למען החברה בה אני חי"? חי מתור רצון ולא מתור אונס. האם זה סימפטום או חלק מתהליך הסחף שועדת התחבורה מציעה שמה שהיתה נהיגה תורנית (פעם בשנה בערך), תיעשה על חשבון עבודה? למה לא לסמוך, כמו בעבר, על בני דודינו מטובא?

מיקי קורן (לשעבר מנדג'יגורסקי) צודק שאיכות החיים אינה נקבעת ע"י גודל הדירות אלא, בין היתר, על ידי איכות החיים, חינוך, שרותי בריאות ומעל הכל יחסים הגונים בין חברים. אין ספק שלקביעתו שצריכים לחלק דירות לפי הצורך, יש מידה גדולה של צדק, אבל הצדק חייב להתחשב בגורמים שאינם כתובים בתקנונים: מה דינו של זוג חשוד ילדים, של נכה, של "וותיקים" (איזה כינוי מקולל זה הפך להיות!) שצריכים לארח בביתם לפעמים, מבול של נכדים או אורחים. הצפיפות המשפחתית היא מצב חולף וכעבור מספר שנים (עם או בלי שבתות במגרש החניה) הילדים יצאו מן הבתים. האם הצדק המוחלט מחייב שכל כמה שנים נשחק "כסאות מוסיקליים" ונעבור דירות? מה שמתחייב הוא, מידה גדולה של סובלנות ונכונות להידבר, ומה שבטוח הוא שאם לא נדון במה שצריך להיות צביונו של כפר-הנשיא, נחדיף את המגמה של "כל איש את הטוב בעיניו יעשה". המשך בעמ' 19...

עבודה היא חיינו אבל לא במפעלנו
בימים אלה, כשמופיעות בעלון, פרסומות על אפשרויות לצאת לקורס תברואנים או לעבוד במשרה זו או אחרת במועצה האיזורית, מעניין שאין מודעה על משרות פנויות בתוך הגורם הכלכלי התורם ביותר בקיבוצנו - המפעל. כל חבר שעובד במפעל, מכניס לקופת הקיבוץ סכום נכבד - הרבה יותר, ברוב המקרים, ממה שעבודה בחוץ תורמת. אבל מספר החברים במפעל יורד מהתמדה ומספר הפועלים/הטכנאים/המהנדסים בשכר גדל בהתאם. רק מי שדוגל בסיסמה "החבר יעבוד במקום שחפץ בו", יכול להתייחס בשלוות נפש למצב זה. אנשי הכלכלה יגידו שהיות ומשלמים פחות לפועלים, אזי המפעל רווחי יותר. אם נשווה את הרווח הזה עם מה שירוויחו חברים במקום ש"הם חפצים בו", נמצא שלא רק שלא הרווחנו אלא שהגענו למצב בו המפעל עובר לידיים אחרות. קשה להצדיק כדוגמה את הוצאתו של ג'יסון מניהול מחלקת הרכבה על מנת לנהל את ההידרו. במקומו עובד שכיר. מוצדק? מי דן בזה? בימים הטובים והמפרכים ההם - לא רק במנסורה - היו תורנויות של "פריקת אוטו", "משלוח עופות", גיוסים במטע (ז"ל). כל זה נעלם כי הנוחיות וה"מגיע לי" ואי הבנתו של החבר הממוצע שכל זה שייך לו, מוביל למצב בו נאמין שהכסף קונה את הכל. עצוב.

פכים קטנים

* ביקר, באופן פתאומי, יהודי שפעם, במשך ששה-שבעה חודשים היה חניך בחברת-נוער שהתחנכה בקיבוץ זה. הוא חי מן הביטוח הלאומי ולא היה יכול להרשות לעצמו ללון במלונון שלנו, אפילו במחיר מוזל. איש הגון. קצת תמהוני, מוכה גורל שיש רבים כמותו בארץ. כותב שורות אלו, שהיה אחד ממדריכיו של הנער שהיה, בוש ונכלם שממשלת מפלגת העבודה אינה מטפלת, אם לא כסוציאליסטית, לפחות כמאמינה במדינת סעד, בבעיית העוני.

* בשבת האחרונה, קיימנו תפילת שבת כדי שאחד מן האולפניסטים שלא זכה בטקס בר-מצווה כשהיה בן שלש-עשרה, יעלה לתורה. הוא יליד ארצות-הברית, שחי בסביבה מתבוללת, הרגיש שכאן בארץ הוא חייב ויכול להשיג קצת מתעודת הזהות האישית שלו - היהדות. ואנחנו, החילוניים, הנאורים כביכול, שלא סובלים את ה"דוסים", עושים מחווה חד-פעמית ומעבירים את בני השלש-עשרה במסלול-מיכשולים (המשימות-מצוות) שבסופו יש מסיבת ענק בנוכחות שפע אורחים (אוי למי שלא מגרד מעל חמישים מוזמנים ממדריך הטלפונים). בשוך אבק הקרב ואחרי שכל נער ונערה ספרו את ה"ירוקים"/וידאו/קומפקט-דיסק/אופני-הרים (50 הילוכים)... לא נשאר כלום. קיים חשש שכשיגיע השלום ונחיה כקומץ של 5-6 מיליון ישראלים בים של איסלם, נעמוד בפני בעיה של נישואי תערובת כמו שקיים בגולה. הרבה צעירים מחפשים אמונה ואם אין יהדות, אזי יש איסלם או בודהיזם, או כת משוגעים. משמעות המושג בר-מצווה הוא שהבן מגיל זה הוא חלק מקהילה המקיימת מצוות. במה מתחייבים בנינו/בנותינו אחרי שנת הדעש?

שבת-שלום

אריק א'

ט"ז בכסלו תשמ"ה (1984) ריינה וולפסדורף

ט"ז בכסלו תשמ"ו (1985) הרטה וינטר

י"ט בכסלו תשל"ג (1976) לואי נתן

נר

זכרון

חדשות מ"הוועדה לחער המבוגר"

הועדה עובדת במרץ על הנושא של הקמת "מרכז-יום" שיעמוד לרשות החבר המבוגר. נפגשנו עם גורמי חינוך ושיכון בנוכחות המזכירה ורכזת השירותים, וכולם מסכימים שצריך לחפש מקום מתאים. כמובן, נדרשת גם השקעה כספית עבור שיפוץ וציוד.

"המרכז" ישמש לנו למטרות רבות ומגוונות. כשטחי עבודה וחברה כאחד. ראינו פרויקטים דומים שהקימו במשקים רבים, שפועלים בהצלחה רבה. מדי פעם נדווח על מהלך העניינים.

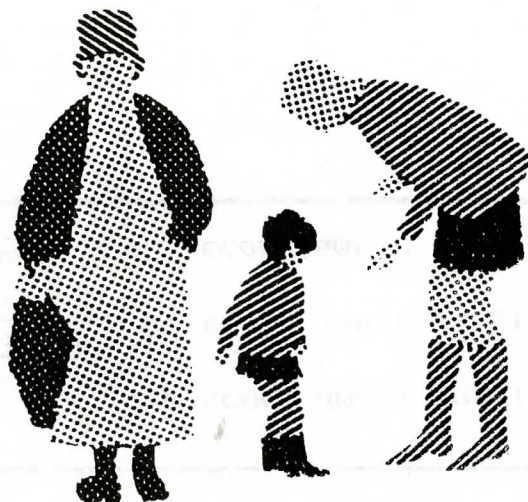
הלין נוסעת לביקור בדרום-אפריקה ב-5.12.93 ותחזור ב-16.1.94. היא תשתתף בחגיגת חתונת הזהב של הוריה - נאחל לה בילוי נעים. בתקופת היעדרותה של הלין, ה ד ס ה לקחה על עצמה לטפל בחברים חולים (בבתייהם).

ז מ י לוקח את ה"ביפרים" ו ג' ו ל י ה תטפל בעניין ניקיון בית וגם בנושא עבודה.

א י ז ק לקח על עצמו לבדוק את האפשרות לעזור לחברים המתקשים להגיע הביתה עם מצרכיהם מהמכולית. הוא רוצה לעזור פעם בשבוע. תבוא הודעה בנדון בעתיד הקרוב.

ענייני עבודה

1. לצערנו, נורברט טוב-הלב איננו, לכן אנו מחפשים מחדש אדם שמוכן לשמש כ-HANDYMAN ולעזור לחברים המבוגרים הזקוקים לשירות כזה. אפשר לפנות לזמי.
2. חצרן בבתי ילדים - אפשר לפנות לאביבה ג'.
3. אדם המוכן לעבוד בענף ה"קזינו" (CASINO) - כולל טלפונים ושיווק. המעוניין (ת) י(ת)פנה לקרול לופוב.
4. מתנדבים לשבת ב"קלפי" בערב בחדר-האכל, במידת הצורך - יש לפנות לתמר וולפין.
5. ודחוף ביותר אנו מחפשים אדם שמוכן להתעניין בענייני בית-הקברות ולארגן את העבודות שם.

הכל אודות הסוללות - אלו הן הבטריות בלע"ז

הבעיה: ממה הן עשויות?

מדוע לא רצוי להשליכן לפח?

כ כמה בטריות משתמשים ביום בשבוע בשנה?

לאדם למשפחה לקהילה?

אנפורמציה

- (1) בטריות ביתיות מכילות מתכות כבדות ורעילות, כגון ניקל, קדמיום, כספית וזינקה. בעולמנו מתכות אלו מוגדרות כמסוכנות. (כספית וקדמיום מסוכנים ביותר, אפילו במיונים נמוכים). יש להפטר מהם באתרים המיועדים לפסולת רעילה. בגלל היותם מפגע בריאותי.
- (2) פסולת כבודה: כאשר בטריות מושלכות לפח הזבל, הן באות במגע בחומצות מן הפסולת. הריאקציה גורמת לשחרור יונים מתכתיים (לא הציפורים...) רעילים ששוקעים למי התהום ומזהמים את מי השתיה.
- (3) פסולת שרופה: כאשר שורפים בטריות, משתחררים גזים, המזהמים את האוויר.
- (4) השימוש השנתי של בטריות בישראל נע בין 1500-1800 טון. נכון לעכשיו, הכל נשלח לזבל.
- (5) משפחה משתמשת בכ-2 ק"ג בטריות לשנה.

מה ניתן לעשות בנידון?

רצוי לאסוף בטריות במיכלים המיועדים לכך, אשר נלקחים לאתרי איסוף, בהם ממחזרים, משמידים או קוברים אותם (למשל באתר רמת חובב שבנגב).

אי לכך, ולאור זאת, יוצבו בקרוב במרכזית מיכלים לאיסוף סוללות!!

לסיכום העניין: הגבר את תודעתך לגבי השימוש בסוללות.

אולי תרצה לעבור לבטריות נטענות.

יחיד המאמץ המשותף לשיפור איכות חיינו.

צוות הידוקים

גם המועצה נערכת לטיפול בנושא כפי ראו בחוזר שהתקבל במזכירות:

מועצה אזורית הגליל העליון

22.10.93

46-88

דאר נע 2 הגליל העליון טל. 06-945611 סכס. 06-945637

טלפון 06-947370-1 פקס. 06-947316

הנדון: איסוף סוללות

במסגרת מאמצינו לשיפור איכות הסביבה, נערכת המועצה כפרייקט איסוף סוללות.

המשך ←

המועצה תספק לכל ישוב קופסאות קרטון, בהן יאספו הסוללות. פעם בחודש תאסוף המועצה את הקרטונים, ופעם בשנה נוביל את כל הסוללות לאתר בדמת חובב.

בסוללות קיים רעל מסוכן היכול להגיע למקורות המים ולגרום לנזקים.

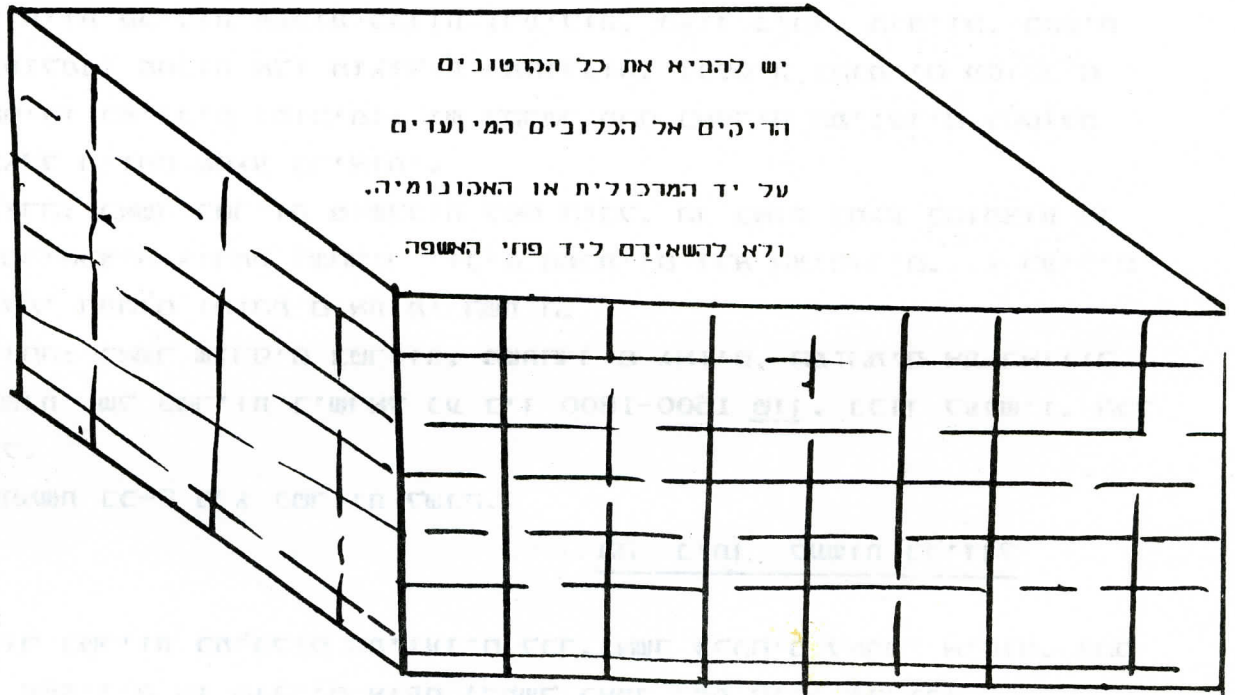
נודה לכם אם תפיצו בין החברים את חומרת הנושא ותעזרו לנו בפרוייקט חשוב זה, למען שיפור איכות החיים של כולנו.

ב ב ר כ ה

אבנר קלו

מח' תברואה

מועצה אזורית הגליל העליון
מחלקת תברואה

חמרפאת שיניים

אני שוב רוצה להזכיר לכם שיש לנו שיננית נחמדה שעובדת פעם בשבוע. וזה כמעט חובה לכל אחד מאיתנו. השיננית, זה השלב הראשון לשמירה על השיניים (למי שרוצה לשמור על שיניים).

אז בואו והירשמו בהמוניכם על הדף מחוץ למרפאת-השיניים. להתראות רקפת

דוח מישיבת המזכירות

מיום 21.11.93

נוכחים: קולין, לן, אורי, תמר, דליה, רחל, שלמה.
נעדרו: אדי, ג'ייסון.

תיקונים בתקנון הקיבוץ (בהשתתפות ישראל ויזל מוועדת החברה של התק"ם):
התקנון הרשמי של כפר הנשיא תוקן ואושר לאחרונה ב-1975.
במשך השנים שחלפו מאז חלו שינויים אשר מצריכים תיקון התקנון אצל "רשם
האגודות השיתופיות" שהוא האדם המופקד, על פי החוק על תקנוני הקיבוצים
ואגודות שיתופיות אחרות. חלק מהתיקונים האלה התקבלו אצלנו באסיפה כבר לפני
שנים, אך לא נרשמו אצל רשם האגודות, ועל כן אין להם תוקף במקרה של התדיינות
משפטית. (למשל, קבלת חברים ברוב של 2/3 לא מופיעה בתקנון שלנו).
המחלקות המשפטיות של התנועות גבשו כמה תיקונים לתקנון, ומרכז התק"ם אשר
אותם כבר לפני שלוש שנים. אולם, כל קיבוץ צריך להחליט באופן פרטני על
התיקונים שהוא רוצה להכניס בתקנון, ולפנות לרשם האגודות על מנת לאשר את
התיקונים.
ישראל ויזל הסביר את השינויים המוצעים. המזכירות קבלה אותם, ובשלב הבא הם
יובאו לאישור האסיפה.
הדיון כולו צולם ע"י צוות הוידאו (שרה מרקוסון ורפי פרנק), ולאחר עריכה
מתאימה הוא ישודר לחברים, עם אפשרות לשאול שאלות ולקבל הבהרות, לפני שלב
האסיפה.
ובינתיים, חברים המעוניינים לעיין בתקנון ובתיקונים המוצעים מוזמנים לפנות
אל תמר.

וועדת נעורים:

לפני כמה שנים החליטה האסיפה לאחד את תפקידי ריכוז וועדת נעורים והטיפול
בנערים עצמם.
היום, מאחר וקורין, שהיא משמשת בשני התפקידים, מסיימת את תפקידיה, ומכיוון
שהפתרון המסתמן כעת לעבודה עם הנערים מתבסס בחלקו על מדריך שכיר, ומכיוון
שרכזת החינוך התפטרה, מתעורר הצורך לבחור מרכז וועדת נעורים, שאינו בהכרח
גם העובד עם הנערים.
סוכם: לפנות לוו. הצעות שתציע מומעד לתפקיד.

תפוצה: חברי כפר הנשיא

עליון מלכות

הוא מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות

הוא מלכות מלכות

הוא מלכות מלכות (מלכות) מלכות

הוא מלכות מלכות מלכות

הוא מלכות מלכות מלכות

הוא מלכות מלכות

ד' חשוון תשנ"ד
18.11.93

דו"ח מישיבת המזכירות

מיום 16.11.93

משתתפים: אורי, קוליו, לן, אדי, שלמה, תמר, דליה, ג'ייסון
נעדרה: רחל

אישור הדו"ח הקודם

הדו"ח אושר בתוספות הבאות:

- * לגבי בית ראשון במולדת (דרום אפריקה) - יעל נ. התנדבה להיות המקשרת.
- * הסכם אהד"ה - לאחר התייעצות עם העו"ד סוכס להעביר את המשך הטיפול בנושא לוועדה (וו. ייעוץ), כאשר לצורך הנושא יצורף לוועדה חבר מטעם המזכירות.
- * לימודי בנים שעזבו (בהמשך לישיבה מיום 21.10.93 - תמר מסרה את סיכומי הישיבה של רכזי וועדות חברה, השתלמות ובנים. מאחר והתעוררו שאלות נוספות סוכס להזמין את מעיין לדיון נוסף במזכירות באחת הישיבות הקרובות).

מפעל הפיס

תמר מסרה את ההסטוריה של הסכסוך בין מפעל הפיס לבין מ.א.ג.ע. (בעתון "על הצפון" התפרסמה כתבה בנושא). המצב, נכון להיום, הוא שמפעל הפיס מעכב את הקצבותיו למוסדות חינוך ובריאות באזור, וזה כולל גם את האמבולנס שהיינו אמורים לרכוש במחיר מסובסד. יו"ר המועצה האזורית, ולנסי, ביקש מבקיבוצים לקבל החלטות לגבי המשך הפעולה עם מפעל הפיס.

המזכירות החליטה לשלוח לולנסי מכתב תמיכה במהלכי המועצה, וכמו כן להצטרף לקיבוצים אחרים באזור הכותבים למנכ"ל מפעל הפיס.

החזקת רכב פרטי:

בעקבות החלטת הקלפי נגד החזקת רכב פרטי בכפר הנשיא, קיימה המזכירות כמה דיונים וברורים בנושא. התברר, שהחבר היחיד המחזיק ברכב ללא אישור הוא נחמן כץ. במהלך ההתדיינות עם נחמן, הוא טען שיש לו צורך מיוחד להחזקת הרכב, ועל כן הוצע לו לבוא למזכירות ולבקש אישור מיוחד להחזיק את הרכב שלו. המזכירות שמעה את הסבריו וסכמה שנחמן יפנה לאסיפה בבקשה להתיר לו להחזיק רכב.

תפוצה: חברי כפר הנשיא

טירל לירורשים

הטירל הבא לירורשים עומד להתקיים ביום א' 23.11.93.
התכנית:

יציאה מהקיבוץ ב-6.00

בדרך - ביקור בקיבוץ גלגל (אולי אפילו נראה שם את אייל כץ ודודת קוניגס),
נקבל הסבר על הפרובלמטיקה של ישובי הבקעה לקראת כנון האוטונומיה.

בשעה 10.00 נכנס לבית המשפט העליון ונסייד בבניין היפה הזה.

משם התכנית מתפצלת לפי בחירה:

א. מוריאון ישראל - שם מתקיימת תערוכת שאגאל.

ב. מוזיאון מאדל דוד

ג. רמת רחל - עבר הווה עתיד:

ברמת רחל נסייד ונקבל הסברים על ההסטוריה של הקבוץ, שהיא במידה רבה
ההסטוריה של ירושלים במלחמת השחרור, לפניה ואחריה. כמו כן מעניין לראות
כיצד נערך קיבוץ לקראת השינוי בחוק הקרקעות, שינוי שיאפשר להשתמש בקרקע
לארצי תיירות, מסחר וכו' (יש כאלה שסבירים שפה המפתח ליציאה ממשבר
הקיבוצים).

אם מזג האוויר יהיה קר מדי, נדומך על רמת רחל.

בהמשך נבקך בשכונת נחלת שבועה (מהשכונות הראשונות שנגנו במאה ה-19 מחוץ
לחומות), ואם יהיה זמן גם נסייד במדחוב בן-יהודה.

נסיים בביקור באתר חדש שנפתח לאחורונה: דגם ירושלים בימי הביית הראשון, באתר
מוקדנת גם תכנית אור-קולית.

סיום משוער ב-16.30 וחזרה הביתה לארוחת ערב.

אנא הרשמו מיד, וחשוב לרשום גם באיזו אופציה (א, ב, או ג) אתם בוחרים

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

The Bar-Mitzva of the 18-year old Ulpian student went off very nicely. His parents flew in from the States, and family came from all over Israel. I don't think there are many kibbutzim who would have agreed to arrange such a celebration at their place, but then we are not like "other kibbutzim".

- * Three fresh soldiers from Kfar Hanassi: Boaz Nev, Itai Ben-Ze'ev and Gil'ad, Miriam Kendal's son. We hope that they will have an easy time in spite of the complicated conditions of the ongoing peace-process.
- * And to No'it Broer, who is off to see the world - enjoy yourself, and keep in touch.
- * How do you like our classy new floor on the terrace? Marky created the mosaic pattern, which has a giant-size chess-board in the centre, and he supervised the work all week. The laying of the floor was done by our Arab neighbours - of course. I don't think there is a Jewish floor-layer in the whole of Israel any more. (Did you know that in the first years of the kibbutz that was Chaim-ke's job?)
- * Don't tell me our adolescents don't learn from the television (though not always what we should like them to learn). Three youngsters (who shall be nameless) went on strike last week, and instead of going to school, they set up a "tent of protest" and sat there all day. What were they protesting about, you may ask. They do not want to accept the decision of parents and committees putting off their moving into their own quarters for another year. (Of course you might say - just don't try it in front of them - that by their action they are proving the opposite of what they mean to prove.)
- * Another new face in the main office - Tsilla Ben-Reshef is putting in a stint there, with Rebecca relieving her some of the time. Keep smiling.
- * As part of the general campaign for improving the ecology of our near surroundings we are now asked to bring old batteries to a container near the "Super". The reason given is that batteries contain all sorts of dangerous metals, which disintegrate - or something - when they come into contact with moisture and air. So, don't throw away discarded batteries into the general rubbish-bins, please.

And keep smiling, things could be worse.

SHABBAT SHALOM.

INGE

MAZAL TOV

**** HAPPY**BIRTHDAY****

28.11 RAMA ZOLTI
ORLY BEN-ZVI (GRANDDAUGHTER)

1.12 YORAM BEN-CHAIM

2.12 ITAMAR COHEN
(M. COHEN GRANDSON)

4.12 MAA'YAN PALMA
AVRI GLICK

**** HAPPY ** ANNIVERSARY ****

OSNAT & DROR AGMON

JAHREZEIT

16 KISLEV (1984) REINA WOLFSDORF
17 KISLEV (1985) HERTA WINTER
19 KISLEV (1976) LOUISA NATHAN

